

[Pia Kjærsgaard]

livsfare, og at vi derfor er forpligtet til at hjælpe dem.

Vi skal hjælpe folk, der er i nød – heri er jeg ganske enig – men uden at skulle igennem de tidligere flygtningedebatters pensum vil jeg gerne sige, at det ikke bare kan notes som et faktum, at disse personer generelt er truede, hvor de end kommer fra. Eksemplerne på det modsatte er talrige.

Men de mange beslutninger, der skal tages ud fra beslutningsforslaget, gør det faktisk meget vanskeligt at beslutte sig. Jeg kan dog hurtigt se, at en vedtagelse af disse mange beslutninger vil skabe en masse bureaukrati. Det er ret typisk for Socialdemokratiet, men ikke typisk for Fremskridtspartiet. Centrale udvalg skal nedsættes, diverse udvalg i hver amtskommune, samt en stribe forslag, der koster en masse penge. Penge har landet som bekendt ikke for mange af, så også det finder Fremskridtspartiet det urealistisk at gå i gang med.

Der er tilmed mange fortrinsstillinger, som de mange tusinde asylsøgere påtænkes at få fremfor de danske borgere og skatteydere. Indkøb af ejendomme til brug for flygtninge og mulighed for at bygge specielt til flygtninge er eksempler på disse fortrinsrettigheder, som Fremskridtspartiet absolut ikke finder acceptable.

Vi har hele tiden sagt, at vi naturligvis skal behandle dem, der kommer herop, ordentligt – det er jo ikke deres skyld, at man har lavet en tåbelig flygtningelov, som danskerne ikke selv forstår – men direkte at overprivilegere de fremmede kan vi ikke gå med til. Det ligner mere en slags mobilisering i fredstid, når forslagsstillerne foreslår, at der skal gives kommunalbestyrelserne mulighed for at råde over en del af de ledige lejligheder i privat såvel som offentligt byggeri.

Mens man er i gang med at remse alle de beslutninger op, man har samlet sammen, er der smuttet et afsnit med, der vedrører almennyttigt boligbyggeri og ungdomsboliger. Hvad det er for konflikter, forslagsstillerne forestiller sig vil opstå på boligmarkedet, er nemt nok at forstå, men boligbyggeriet bør ikke sættes i vejret på det offentliges regning.

Forslaget til folketingsbeslutning drejer sig, som der står skrevet, om en øget indsats for at give flygtninge bedre vilkår i Danmark. Tænk, hvis vi i stedet havde diskuteret et forslag, der gik ud på en øget indsats for

at give pensionisterne bedre vilkår i Danmark eller måske en øget indsats for at give ungdommen bedre vilkår i Danmark! Det ville der have været mening i; det er sådan nogle ting, som jeg mener Folketinget skal tage sig tid til at diskutere, mens jeg ikke kan se, at der som foreslået skal gøres en yderligere indsats for at pakke asylsøgere ind i vat og bomuld.

Vi ofrer som bekendt 214.000 kr. på hver evig eneste asylsøger, og det er en udgift på 2 mia. kr. på finansloven, der skal dækkes af danske skattekroner. Flere udgifter og mere bureaukrati tager Fremskridtspartiet afstand fra, og derfor stemmer vi nej til begge forslag.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 65 (om tilvejebringelse af de fornødne faciliteter til brug for Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp), hr. Albrechtsen, har ordet.

Albrechtsen (VS):

Fru Pia Kjærsgaard fortsætter i samme skure med et synspunkt, der er udtryk for national selvtilstrækkelighed og nationalistisk snæversyn, når det er allerværst. Fru Pia Kjærsgaard stillede det spørgsmål, om VS også fandt, at der skulle være plads til at integrere flygtninge i parcelhuskvartererne, og dertil kan jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det naturligvis er en konsekvens af VS' forslag, derom må der ikke herske nogen tvivl, og vi mener også, at det i parcelhuskvartererne vil være en stor berigelse for beboerne at få mulighed for at bo som nabo til folk fra andre kulturer, ligesom det har været en stor berigelse for de mange lejere i f.eks. det almennyttige byggeri, som allerede har nydt godt af denne ordning.

Så vil jeg sige vedrørende modtagelsen af VS-forslaget, at det er med nogen forstemmelse, jeg i dag må konstatere, at VS åbenbart er det eneste parti i Folketinget, som konsekvent fastholder, at der skal planlægges ud fra, at Danmark åbner sine grænser i hvert fald så meget, at Danmark modtager den rimelige andel af flygtningene, som det tilkommer Danmark at tage ud fra den fordeling, som den danske udenrigsminister selv i internationale organer har slået så voldsomt